

Prædiken til 1. søndag efter helligtrekonger

Af sognepræst Mogens Thams, Rindum.

Jesus som tolvårig

Denne søndags evangelium er historien om Josef og Maria, der tager til Jerusalem sammen med den tolvårig Jesus. Da de skal hjem, bliver Jesus i templet og de finder ham først, da de har ledt efter ham i tre dage. De bebrejder ham, fordi han ikke fulgte med dem, men han siger: "Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?"

Josef og Maria tog Jesus med til Jerusalem. De ville gerne, at han skulle lære templet at kende og tilegne sig den religiøse praksis. Det var et valg, de traf på barnets vegne. At han så blev grebet af det i en grad, at han ikke fulgte med hjem, kom bag på dem.

Vi træffer også nogle valg på vore børns vegne. Som forældre og bedsteforældre har vi det ansvar at lære vore børn og børnebørn at begå sig i verden. Vi har ansvar for at give dem nogle værdier og kundskaber med på deres livsvej. Et barn kan ikke vælge frit, selv om vi ofte bilder os det ind. De valg barnet træffer, vil altid komme af noget andet, noget andet, som han/hun er blevet præsenteret for eller er gjort opmærksom på.

Derfor siges det også ved en barnedåb, at forældrene "skal drage omsorg for, at barnet oplæres i den kristne tro." At lære kristendom at kende kommer ikke af sig selv, oplæring er forudsat.

Det behøver nu ikke at være nogen byrde at tage den opgave på sig. Gennem mit arbejde som sognepræst er noget af det, der har givet de største glæder, at fortælle børn om kirken og kristendommen. Kirkens rum er så fuld af historier, at børn slet ikke kan blive færdig med at udforske det. De bibelske fortællinger er så spændende, at der ved en genfortælling er en medleven hos barnet, som er betagende.

Noget af det, jeg savner ved ikke at have små børn mere er, når vi læste bibelhistorie før de skulle sove. Vi læste den ene fortælling efter den anden og gerne igen og igen, for derudfra kom en refleksion hos vore børn – og spørgsmål, som til lignelsen om Den fortabte søn: "Hvorfor tog faderen imod ham den yngste søn?" "Jamen", svarer jeg, "fordi han er god, ligesom Gud. Faderen i historien er som Gud". "Nå ja", lyder det prompte fra sønnike, "det er typisk Gud at være god!"

Det er en gave at fortælle børn om kristendommen. Det er spændende og sjovt, også selv om det vi fortæller ikke altid stemmer overens med det, der opfanges. Det fortalte bliver nemlig omsat til barnets egen verden. Som Anne Sophie på 6 år sagde, da hun havde hørt om engle: *Der findes to slags engle: almindelige engle og skytsengle. Skytsengle er skudt ud af kanoner. Dem er der lidt mere fart på, og så er de ofte lidt mere stive i håret.*

Børn fletter kristendommen ind i deres eget univers. Vi kan grine af dem, vi kan korrigere dem, men inden vi gør nogen af delene, så er det værd at notere sig, at hvor sjove og fantasifulde deres replikker end er, så er de alle udtryk for, at barnet, på en eller anden måde, har tilegnet sig viden! En viden, som de senere kan uddybe, tilegne sig på en ny måde og blive fortrolig hermed.

Og netop det er pointen denne søndag! Jeg ved godt, at Jesus ikke var noget almindeligt barn og at fortællingen om ham som tolvårig i templet handler om mere end børneopdragelse. Men derfor kan vi godt tage det med fra denne søndags evangelium, at vi som forældre, som bedsteforældre, som menighed har et ansvar over for vore børn. De skal møde kristendommen gennem os. De skal høre de bibelske fortællinger ved, at vi fortæller dem. De skal blive kendt med kirken og dens brug ved at komme der. Det er alt sammen en forudsætning, hvis de senere hen i livet skal have med kristendommen at gøre.

Josef og Maria tager Jesus med til templet i Jerusalem. De ville give troen videre til ham. De overaskes, da han ikke er med i følget og bebrejder ham, da de finder ham i samtale med de lærde i templet. Det hele tog en anden udvikling, end de havde forventet. Sådan kan det også gå for os, som forældre. Vore børn træffer andre valg end os og handler på en anden måde, end hvad vi ville have gjort. Sådan er det, men det ændre ikke på, at Josef og Maria gjorde det rette. De gav det videre, som de anså for nødvendigt. At barnet så pludselig var blevet en ung mand, der traf sine egne valg og irettesatte dem, forstod de ikke. Men denne manglende forståelse adskilte ikke familien, Jesus fulgte lydigt sine forældre til Nazareth og for Maria blev det uforståelige ikke til en afvisning af sit barn, hun gemte det uforståelige i sit hjerte. Hun gemte det i hjertet, hvilket hjalp hende til senere at forstå, at Jesus var meget mere, end hendes barn. Sådan må vi også følge vore børn.